

Vägledarens val - borde vara obligatorisk på vägledarutbildningen

Vägledare är inte bortskämda med intressant och matnyttig litteratur på svenska men de senaste åren har flera böcker givits ut.

Den senaste i raden är "Vägledarens val" av Leif Andergren en produktiv författare som med sin tredje bok berikat och utökat vägledarlitteraturen väsentligt.

I Vägledarens val presenterar Leif Andergren en modell för introduktionssamtal av vägledningssökande. Modellen benämns som Etappmodellen och är en struktur för det allra första samtalet. Efterföljande samtal och andra aktiviteter är till sin struktur mycket friare än introduktionssamtal.

I bokens inledning poängterar författaren vikten av att vägledare använder sig av en vägledningsmodell. Modellerna är många och presenterar övergripande vad som ska göras. Enligt författaren är det viktigt att för den sökande kunna presentera och förklara vad som komma skall både för den sökandes förståelse och för ett professionellt intryck hos vägledaren. De metoder en vägledare använder sig av är däremot mer specifika och handlar om vad och hur vägledaren bör göra. Metoderna har sin grund i olika teorier och tillämpas ofta generellt trots att en mer differentiering av dem vore mer ändamålsenligt. "Att förlita sig på en samtals- eller vägledningssätt kan aldrig vara det bästa sett ur de vägledningssökandes perspektiv". Utöver kunskap om metoder och teorier

handlar vägledning om vägledarens självkänedom och dennes förmåga att hantera den i den praktiska yrkesutövningen.

Boken är uppbyggd på åtta olika samtal hämtade från olika miljöer och arbetsplatser. Alla sökande har ett introduktionssamtal med författaren enligt etappmodellen och en fortsatt planering upprättas med var och en av de sökande. Metoder och aktiviteter skiftar utifrån de sökandes behov vilket gör att vägledningssättet hos dem varierar. Samtalen är tillrätalagda och förhållandena ideala vilket författaren också skriver att han är medveten om men att de fått vara så då han ansåg att de ändå fyller syftet vilket är att få läsaren att reflektera över sitt eget agerande i samtalet. Det är inte realistiskt eller möjligt att försöka skriva så att alla kan känna igen sig då våra verkligheter i professionen varierar.

Denna bok borde vara obligatorisk på vägledarutbildningarna då den på ett pedagogiskt sätt förmedlar och omsätter vägledningsteorierna till praktisk verklighet. Leif Andergrens beskrivning av olika sökande och deras olika vägledningssätt sätter tummen på spiken. Han använder introduktionssamtal till att bestämma hur han tillsammans med den

sökande ska fortsätta den individuella vägledningssättet, vilka aktiviteter som skall användas och knyter an detta till teorin samtidigt som han reflekterar över sina val. Det hjälper läsaren att själv reflektera hur hen själv skulle göra i liknande situation vilket sätter igång processen. Processen att lära och förstå och själv förankra teorierna i verkligheten. Boken förvandlar de abstrakta teorierna till praktisk yrkest teori och visar en gång för alla att vägledning varken enbart handlar om samtal eller information utan är en komplex verksamhet som varken går eller skall utföras efter en manual.

Johanna Möller

